

Jarní práce na zahradě

Maruška šla z obchodu domů a rozhlížela se kolem. Sluníčko už pěkně hrálo a začínalo probouzet k životu spící stromy a květiny. Na záhonech viděla krokusy a první narcisy. V zahrádkách před domy sousedé začínali s prvními jarními pracemi. Tak jako tenkrát u babičky.

Babička vždycky poznala jaro dřív než ostatní. Vyšla před dům, podívala se po zahradě a řekla: „Tak už je čas. Půjdeme probudit zahradu ze spánku.“ Zahrada po zimě vypadala unaveně. V trávě ležely větvičky, u plotu zůstalo staré listí a hlína byla tmavá a studená. Ale už se začínala probouzet. Tráva se zelenala a na větvích se začínaly dělat pupeny.

Dědeček si vzal žebřík a pilku a šel ke stromům. Nejdřív stříhal větve ze žebříku, opatrně a pomalu. Pak pokračoval ze země. Babička vyhrabávala z trávníku uschlou trávu a stříhala keře. Maruška nakládala suchou trávu, větvičky a ostříhané proutky na kolečko. Dědeček pak plné kolečko odvážel dozadu do zahrady na kompost. Tam všechno vysypal a zase se vracel pro další. Maruška měla radost, že může pomáhat oběma.

Pak přišly na řadu záhony. Dědeček je na podzim poryl, tak se teď babičce dobře okopávaly. Maruška záhony uhrabovala hráběmi. Když uhrabovala hlínu na posledním záhonu, všimla si kosa. Poskakoval sem a tam, hlavu trochu nakloněnou, jako by poslouchal, co se děje pod zemí. Pak najednou zobák zabořil do hlíny a vytáhl dlouhou žížalu. Ta se na slunci ještě chvíli kroutila, ale kos ji rychle sezobl.

Začalo odbíjet poledne a Maruška se rozhlédla kolem. Zahrada už vypadala jinak. Byla upravená, učesaná a připravená k sázení, které brzy přijde. Babička se rozhlédla po zahradě a spokojeně řekla: „Tak. Teď už může jaro přijít.“

Maruška pak ještě na kraji trávníku objevila první fialky. Měly ještě krátké stonky, ale jejich barva a vůně je prozradily. Maruška jich pár natrhala a donesla je babičce do kuchyně. „Ty máš ale pozorná očka, já je ještě neviděla. To nám to bude doma pěkně vonět,“ usmála se babička a pohladila ji po vlasech.

Po obědě si sedli v zahradě na lavičku a spokojeně se dívali kolem sebe.

A Maruška najednou radostně vykřikla: „Babičko, podívej! Už je tu první čmelák!“ A opravdu. Na žlutém narcisu seděl huňatý čmelák a broukal si svou bručivou melodii. Babička se usmála, narovнала se a řekla: „Tak to už je jaro opravdu tady.“

Maruška se usmála. I dnes vidí na záhonech rozkvétat žluté narcisy a jistě někde kos vyhlídí svou první jarní žížalu. Jaro jí vždycky voní čerstvou hlínou a fialkami. Jako tenkrát.

Otázky ke vzpomínání

Měli jste doma zahradu?

Kdo u vás doma rozhodoval, kdy je čas začít s jarními pracemi?

Co se na zahradě dělalo jako první po zimě?

Kdo u vás doma dělal jarní práce na zahradě nejčastěji?

Kdo u vás stříhal stromy nebo keře?

Kdo měl na starosti úpravu záhonů?

Co vás na jarních pracích bavilo nejvíc?

Byla nějaká práce, kterou jste neměli rádi?

Pamatujete si, jak voněla hlína, když se na jaře poprvé okopával záhon?

Měli jste doma před domem nebo na zahrádce narcisy, tulipány nebo jiné jarní květiny?

Co pro vás bylo znamením, že už opravdu přišlo jaro?

